

ת"פ 5187/10/19 - מגיד עבד אל קאדר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 5187-10-19 מדינת ישראל נ' אל קאדר

תיק חיצוני: 553259/2017

מספר בקשה: 38 7.12.2022

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

המבקש/הנאשם

נגד

המשיבה/המאשימה

מדינת ישראל

בא-כוח המבקש/הנאשם: עו"ד סלימאן אשאפעי

החלטה

בהתאם לגזר הדין מיום 17.11.2022 הנאשם נדון בין השאר, לעונש מאסר בפועל למשך שמונה שנים. כן נקבע כי עליו להתייצב לשאת בעונש המאסר ביום 12.12.2022 (בחלוף 25 יום).

היום הוגשה בקשת הנאשם לדחות את מועד התייצבותו כדי לשאת בעונש המאסר לאמצע חודש מרץ 2023 (והועברה אליו סמוך לשעה 12:00, לאחר תום הדיונים שנשמעו היו לפניי). לבקשה זו אף לא צורפה עמדת המאשימה. מכאן החלטה זו.

רקע ועיקרי נימוקי הבקשה

2. בהתאם להכרעת הדין מיום 8.5.2022, הנאשם, יליד 21.1.1999 (בן 18.5 במועד העבירות וכיום כבן 24), הורשע לאחר ניהול הוכחות בכל העבירות שבהן הואשם, כלהלן: **המתה בקלות דעת**, לפי סעיף 301ג בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין**); **נהיגה בקלות ראש או ברשלנות**, לפי סעיף 62(2) בפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - **פקודת התעבורה**); **סטייה מנתיב נסיעה**, לפי תקנה 40(א) בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן - **תקנות התעבורה**) בצירוף סעיף 68 בפקודת התעבורה; **נהיגת נהג חדש צעיר ללא מלווה**, לפי סעיף 12א(ד)(2) בצירוף סעיף 62 בפקודת התעבורה; **גרימת נזק לאדם ולרכוש**, לפי תקנה 21(ב)(2) בתקנות התעבורה בצירוף סעיף 68 בפקודת התעבורה.

ביום 17.11.2022 ניתן גזר הדין שלפיו הנאשם נדון לשמונה שנות מאסר בפועל וכן נקבע כאמור, כי עליו להתייצב לשאת עונש זה עד השעה 10:00 ביום 12.12.2022, עשרים וחמישה יום לאחר מתן גזר הדין. כן הושתו עליו עונשי מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה למשך עשרים שנה מיום השחרור מהמאסר וכן נקבע כי עליו לפצות את משפחת המנוח בסך 200,000 ₪.

3. ביום 5.12.2022 הוגשה הודעת הנאשם כי בכוונתו לערער על פסק הדין ולשם כך הוגשה הודעת בא-כוחו בהליך הערעור (עו"ד יוסי זילברברג), אשר ביקש אפשרות גישה אל התיק במערכת 'נט המשפט'.

היום, 7.12.2022, הוגשה בקשת הנאשם לדחות את מועד התייצבותו לשאת בעונש המאסר לאמצע חודש מרץ 2023. נימוקי הבקשה הם כי אשתו של הנאשם בהיריון והיא זקוקה לליווי לבדיקות שונות. מכלל המסמכים שצורפו עולה לכאורה, כי מדובר בבדיקות היריון שגרתיות (נספחים 1-3 של הבקשה). כמו כן נטען בבקשה, כי הנאשם זקוק לבדיקות רפואיות שונות. מהמסמכים הרפואיים שצורפו עולה כי פנייתו לרופא כדי שיפנה אותו לעריכת אותן בבדיקות נעשתה ביום 2.12.2022 (נספח 10 של הבקשה), כי תיאום כל הבדיקות נעשה בימים 4.12.2022 ו-5.12.2022 וכי רוב הבדיקות נקבעו לעוד מספר חודשים, כלהלן: בדיקת אקו לב נקבעה ליום 28.12.2022 (שם, נספח 4); בדיקת CT ראש נקבעה ליום 29.1.2023 (שם, נספח 5); בדיקת CT עמוד שדרה נקבעה ליום 26.2.2023 (שם, נספח 6); בדיקת EEG נקבעה ליום 6.2.2023 (שם, נספח 7); יעוץ נוירולוגי נקבע ליום 27.2.2023 (שם, נספח 8); יעוץ במרפאת כאב נקבע ליום 6.3.2023 (שם, נספח 9).

בהיעדר חוות דעה רפואית, איני נוקטת כל עמדה בעניין מידת הצורך בבדיקות שנקבעו לנאשם או בעניין דחיפותן. עם זאת, יש לתהות מדוע הפניה לעריכתן עלתה לראשונה רק עכשיו (לפני יומיים-שלושה). אף יש להניח כי אילו דובר בעניינים דחופים, היו מועדי הבדיקות קרובים יותר.

דין והחלטה

4. סעיף 87(א) בחוק העונשין מסמיך את בית המשפט שגזר את עונשו של נאשם, לדחות את ביצועו ואף ניתן להתנות זאת בהמצאת ערובה (סעיף 87(ג)). על-פי סעיף 87(ב) בית המשפט אף מוסמך לדחות את העונש פעם נוספת "מטעמים מיוחדים שנרשמו". עוד נקבע בסעיף 87(ד), כי "החלטת בית המשפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור".

כל עוד לא הוגש ערעור, הסמכות לעיכוב גזר הדין נתונה אם כן, רק לערכאה שהשיתה את העונש. לאחר הגשת הערעור, נתונה ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע העונש לערכאת הערעור (ע"פ 111/99 שורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000), כבוד השופטת ד' ביניש, פסקה 12 (להלן - **עניין שורץ**)). אמנם אין הוראה מיוחדת המסמיכה את ערכאת הערעור לעכב את ביצוע העונש, אך סמכות זו נתונה לה מכוח ההוראה הכללית הקבועה בסעיף 220 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - **חוק סדר הדין הפלילי**), המסמיכה את ערכאת הערעור "לתת כל הוראה שהערכאה הקודמת מוסמכת לתתה על פי כל דין, בתיאומים לפי העניין".

5. לא אחת קבע בית המשפט העליון כי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר יש להגיש די זמן מראש ולצרף אליה את עמדת המאשימה. כך במיוחד במצב שבו לא נותר למאשימה זמן מספיק לגיבוש עמדתה ולהגשת תגובתה לבקשה (ראו לעניין זה את ההחלטות הבאות: רע"פ 2588/12 **עבאסי נ' מדינת ישראל** (29.3.2012), כבוד השופטת מ' נאור, פסקה 3 (להלן - **עניין עבאסי**); רע"פ 1314/14 **אקריס נ' מדינת ישראל** (20.2.2014), כבוד השופט ח' נאור, פסקה 3 (להלן - **עניין עבאסי**)).

מלצר, פסקה 2; רע"פ 6/15 ברזובסקי נ' מדינת ישראל (1.1.2015), כבוד השופט ח' מלצר, פסקה 2. כן ראו את ההחלטות הרבות הנוספות הנזכרות בהחלטות אלו).

הבקשה הנדונה הוגשה היום, 7.12.2022, יום רביעי בשבוע. עד המועד שנקבע להתייצבות הנאשם כדי לשאת בעונשו נותרו שני ימי עבודה בלבד (יום חמישי, 8.12.2022 ויום ראשון, 11.12.2022). כפי שהודגש בפסיקה הנזכרת, "אין מקום להגשת בקשות 'בדקה התשעים', מתוך תקווה כי קוצר הזמן די יהיה בו כדי להביא לעיכוב ביצוע העונש". בייחוד הודגש אין לעשות כן ללא צירוף תגובת המאשימה (עניין עבאסי, שם). לפיכך משלא ראה הנאשם לנכון להגיש את בקשתו בעוד מועד ואף לא מצא לנכון לצרף את עמדת המאשימה, לא ניתן לדון בבקשתו. ממילא אף לא ניתן לקבלה, גם לא בחלקה.

6. למעלה מהדרוש נוסף, כי "כידוע, על נאשם שהורשע בדין וניתן בעניינו גזר דין, לרצות את עונשו באופן מידי, ואין בהגשת הערעור כשלעצמו כדי לעכב את ביצוע העונש. החלטה לעכב את ביצוע העונש תתקבל בנסיבות שיש בהן כדי לגבור על האינטרס הציבורי באכיפה מידית של גזר הדין" (ע"פ 1717/19 אבו דבעאת נ' מדינת ישראל (1.4.2019), כבוד השופט י' אלרון, פסקה 10).

במקום שבו מוגש ערעור, שוקלת ערכאת הערעור שורה של שיקולים בטרם תמצא לנכון לעכב את תחילת עונש המאסר בפועל. בהתאם להלכה שנקבעה בעניין שוורץ, נשקלים שיקולים כבדי משקל "ובכלל זה חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שהושתה על הנידון; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של הנידון והתנהגותו במהלך המשפט; נסיבותיו האישיות של הנידון; וכן השאלה האם הערעור מופנה כלפי הכרעת הדין או גזר הדין בלבד" (שם).

7. הבקשה הוגשה ברגע האחרון בטענה כי הנאשם נזקק לשורה של בדיקות שאותן הוא קבע רק עכשיו, בעוד רובן נקבעו לעוד חודשים רבים, עובדת הריונה של אשת הנאשם הייתה ידועה זה מכבר ובמסגרת הבקשה אף לא הוזכרה כוונת הנאשם לערער על פסק הדין. בנסיבות אלו ומעת שלא צורפה עמדת המאשימה, לא ניתן להיעתר לבקשה.

בנסיבות אלו, אין מנוס מדחיית הבקשה.

המזכירות תמציא את ההחלטה בדחיפות אל המאשימה ואל בא-כוח הנאשם ותוודא את קבלתה.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התשפ"ג, 7 בדצמבר 2022, בהיעדר הצדדים.

**תמר בר-אשר,
שופטת**